

[Larsen-Ledet]

de, at sagkundskaben inddrages i behandlingen.

Vi må efter vor opfattelse altså med en konstruktion sikre os, at alle virksomheder uanset størrelse får en bobehandling, hvor der tages fuldt hensyn til de virksomhedsøkonomiske muligheder for en videreførelse.

Dette for mig vigtige princip fører mig over til en anden vending i lovforslaget, hvor der siges ligeledes i § 1, stk. 2 og 4, at skifteretten kan udpege en forretningskyndig medhjælp. Spørgsmålet er, om det ikke er for vag en formulering, som efterlader for stor vilkårlighed med hensyn til skifterettens afgørelse. Vi bør nok udarbejde en mere fast formulering for inddragelse af sagkundskaben, hvor det sikres, at de virksomhedsøkonomiske muligheder for videreførelse altid vurderes grundigt. Vi må med andre ord overveje, om ordet »kan« bør erstattes med »skal«.

Man kunne også tænke sig en alternativ konstruktion, som vi må se nærmere på under udvalgsarbejdet, nemlig at den midlertidige bestyrer eller kurator er en sagkyndig erhvervsperson, som udpeges af virksomhedernes kreditorer i fællesskab og derefter godkendes af skifteretten. Denne kurator skal så forpligte sig til at skaffe sig juridisk assistance i det fornødne omfang. Ved denne konstruktion kunne man formentlig sikres dels en grundig erhvervsmæssig vurdering af virksomhedens muligheder for videreførelse, dels at salærerne for bobehandling kommer til at stå i tæt sammenhæng med det udførte arbejde derved, at kuratorer og kreditorer i fællesskab fastsætter betalingen i forhold til en konkret vurdering af arbejdet. Det er bare en af de alternative modeller, som man kunne forestille sig.

Mindre ændringer i stil med det foreliggende forslag, som jeg har nævnt her, kan vise sig at være tilstrækkelige. Men afgørende er det, at vi holder os åbne over for de oplysninger, som måtte komme frem i det videre arbejde. Det er et vanskeligt tilgængeligt område, som jeg håber bliver belyst grundigt under udvalgsarbejdet.

Det er fra radikal side vigtigt med denne lovændring at sikre, at urimelige konkurser undgås; konkurser har som sagt menneskelige konsekvenser for både ejere og ansatte, og derfor skal vi være med til her at skabe betingelser for, at konkurser undgås, hvor det er økonomisk forsvarligt.

Birgith Mogensen (CD):

Den enes død den andens brød. Det gælder ikke alene for bedemænd, men også for advokater og revisorer med flere gode borgere. Jeg havde gerne set, at konkurskomiteen havde fået større indflydelse på betænkningen om konkurssalærer m.v. Men o.k., stort set er CD tilfreds med lovforslag nr. L 136.

Men i § 107 indsættes et nyt stk. 2, som lyder:

»I boer af større omfang eller mere indviklet beskaffenhed kan skifteretten antage forretningskyndig medhjælp . . .«.

Jeg så gerne, at formuleringen »kan skifteretten« blev ændret til »skal skifteretten«. Jeg mener, det er uhyre væsentligt, at en branchekyndig forretnings-m/k bl.a. forestår afviklingen af varelager, inventar, maskiner m.v. Vi er flere i denne sal, som ved, at et konkursbos materielle aktiver meget tit er blevet sjasket væk til under en tredjedel af normalværdien. Passende kunne man lade fallenten selv eller en repræsentant for ham/hende afsætte disse aktiver til rimelige priser. At en sådan ordning også vil være til gavn for kreditorerne, er selvsagt.

I det hele taget mener jeg, at den konkursramte holdes alt for meget uden for hele afviklingsfasen. Det gavner bestemt ikke boets afvikling.

Hvad angår forslagens synspunkter og bestemmelser vedrørende salærberegninger, har jeg kun ét minus at sætte: skalaen til og med 7 pct. af aktivmassen til og med 3 mill. kr. kan jeg uden videre godtage. Men det, der benævnes »af resten 6 pct.«, så jeg gerne reduceret til 3 pct.

Men som sagt: CD er stort set positivt indstillet over for lovforslag nr. L 136 bortset fra de nævnte ønsker. Vi møder velvilligt op til det kommende udvalgsarbejde.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jeg kan på Kristeligt Folkepartis vegne ligesom de øvrige ordførere hidtil anbefale forslaget. Det er et forslag, der, som det også er sagt, egner sig godt til at få belyst forskellige spørgsmål under udvalgsbehandlingen.

Når vi har fået forslaget, hænger det sammen med de sager, vi har været vidne til, nemlig urimelige boopgørelser, hvor mange har mistet store værdier, som kunne have været reddet, hvis der ikke havde været den